

Prasówka

Adam Poprawa

„Jakkolwiek by było, dzieło Malinowskiego, co celnie zauważa autorka *Wyspy Łzy*, to dziś klasyka światowej humanistyki, a twórczość Witkacego odchodzi w zapomnienie nawet w jego ojczyźnie”.

Mariusz Cieślik, *Opowieść zaginiona bez śladu*, „Plus Minus” 3/2015, „Rzeczpospolita” 13/2015, s. 18.

*

„Na początku 1941 roku matka dowiaduje się, że Niemcy zaatakują Rosję, i ucieka z synem do rodzinnego mająteczku w Suchedniowie”.

Iza Michalewicz, *Reporter, który umarł ze smutku*, „Duży Format” 24/2015, „Gazeta Wyborcza” 140/2015, s. 21.

*

„Białoszewski z kolei był filologiczny. Pewnie, że używał mowy potocznej, ale pisał to wszystko jak dla kółka polonistycznego, które podnieca się łamigłówkami składni”.

Liczy się tylko hamburski obrachunek, z Krzysztofem Karaskiem rozmawia Jarosław Mikołajewski, „Duży Format” 27/2015, „Gazeta Wyborcza” 158/2015, s. 26.

*

„Pretensje, że każe się głosować na mniejsze zło, a chciałoby się na samo dobro, są infantylne. Podobnie dzieci idące do dentysty płaczą, że muszą znosić ból towarzyszący zabiegom stomatologicznym (czy wybieramy tego dentystę, u którego mniej boli, czy skuteczniej leczącego nasze psujące się zęby?)”.

Janusz A. Majcherek, *Wkurzonym wyjaśniam*, „Gazeta Wyborcza” 162/2015, s. 8.

*

„Gdy PiS dojdzie do władzy, zablokuje fundusze dla bezdzietnych rodziców, którzy chcą skorzystać z in vitro”.

Renata Grochal, *Ciemnogród w polskiej polityce trzyma się mocno*, „Gazeta Wyborcza” 163/2015, s. 10 (w ramce).

*

„W latach 1996–2007 Andrzej kierował dużą przebudową Instytutu Matematycznego, remontując sale wykładowe, budując nowe pokoje dla pracowników i pokoje gościnne. Często zakładał robocze ubranie i brał się do pracy fizycznej, w której był równie dobry, jak w negocjacjach z fachowcami. [...] Sukces w nauce wymaga otwartości, zdolności do przełamywania schematów, umiejętności słuchania i utrzymania na wodzy własnych ambicji. Nie uczymy się tego z książek. Ja nauczyłam się tego od Andrzeja. [...] PS Dziękuję żonie Profesora Barbarze Hulanickiej i kolegom z Instytutu za pomoc w napisaniu tego wspomnienia”.

prof. dr hab. Ewa Damek, *Prof. dr hab. Andrzej Hulanicki (1933–2008). Mistrz*, „Gazeta Wyborcza Wrocław”, „Gazeta Wyborcza” 164/2015, s. 6.

*

„Z jednej strony za płotem mam ludzi dość zamożnych, którzy prowadzą własną firmę, ale z drugiej strony chodzę na targ i tam się czasem nasłucham”.

Dziś nie przepraszałbym za „Solidarność”, ze Zbigniewem Bujakiem rozmawia Robert Mazurek, „Plus Minus” 29/2015, „Rzeczpospolita” 166/2015, s. 24.

*

„Dziś, gdy z cyfrowych mediów wylewają się kolejne zastępy wykreowanych przez nie gwiazdek, pamięć o Winehouse zdaje się powoli zacierać. Może nawet za chwilę, mimo tych wszystkich znakomitych piosenek, które nagrała, gdyby nie film Kapadii, zapomnielibyśmy o niej na dobre? [...] Odsłonięta do granic ekshibicjonizmu w swojej muzyce i niezdarnym poszukiwaniu prawdziwego uczucia poza sceną Winehouse jest krucha jak wafelek”.

Robert Sankowski, *Kto zabił Amy*, „Gazeta Wyborcza” 166/2015, s. 29.

*

„Przed 30 laty Andrzej Garczarek śpiewał, że nie ma żartów z filozofią. Tym bardziej z ekonomią”.

Witold Gadomski, *Nie ma żartów z ekonomią*, „Gazeta Wyborcza” 167/2015, s. 2.

*

„Dokąd Litwini zmierzają? Tym razem do Wrocławia, gdzie na festiwalu T-Mobile Nowe Horyzonty czeka nas przegląd ich kinematografii”.

Anita Piotrowska, *Melancholia Euroazjatów*, „Tygodnik Powszechny” 30/2015, s. 62.

*

„Setki osób z karnetami na szyjach, miasto przystrojone w biało-różowe barwy, plaża w centrum miasta i filmy oglądane z poziomu bruku w Rynku”.

Dorota Oczak-Stach, *Podwójny filmowy jubileusz*, „Gazeta Wyborcza Wrocław”, „Gazeta Wyborcza” 169/2015, s. 4.

PRASÓWKA

*

„We wrześniu 2001 roku ówczesny szef Al-Kaidy Osama ben Laden dopuścił 20-letniego wtedy dzieciaka do planowania najbardziej spektakularnego zamachu w historii organizacji”.

Marta Urzędowska, *Pupil ben Ladena zabity*, „Gazeta Wyborcza” 170/2015, s. 9.

*

„Brałam ostatnio udział w szkoleniu, jak z zespołem osiągnąć sukces przy jakimś przedsięwzięciu. Jednym z najważniejszych pytań, które musieliśmy sobie postawić, było: Po co to robimy? Szczera odpowiedź dużo pokazuje. Po co Pan wciąż robi ten festiwal?”
To nie może być wywiad, z Romanem Gutkiem rozmawia Magdalena Felis, „Na horyzoncie”, „Gazeta Wyborcza” 170/2015, s. 1.

*

„Nie jest prawdą, że Kościół zawsze stawał w poprzek postępowi medycyny. Na przykład papież, poczynając od Piusa XII, popierali przeszczepy organów”.

ks. Adam Boniecki, *Nasze spory o in vitro*, „Tygodnik Powszechny” 30/2015, s. 3.

*

„Film Jaco Van Dormaela *Zupełnie Nowy Testament* nie bez powodu został wybrany na film otwarcia. Ujmuje nie tylko oryginalnym scenariuszem, ale i strefą wizualną, która pobudza wyobraźnię i łechce zmysł estetyczny”.

DOCZ, *Bóg jest Belgiem*, „Gazeta Wyborcza Wrocław”, „Gazeta Wyborcza” 172/2015, s. 2.

*

„«Tam sięgaj, gdzie wzrok nie sięga» / Z głębokim żalem 29 lipca 2015 roku przyjęliśmy wiadomość o śmierci / Jana Kulczyka / Twórcy Kulczyk Holding i międzynarodowej grupy inwestycyjnej Kulczyk Investments. / Żegnamy wybitnego przedsiębiorcę, doktora prawa międzynarodowego, / filantropa, wizjonera biznesu i ambasadora polskiej gospodarki na świecie. / Grupa PKO Banku Polskiego”

[nekrolog], „Gazeta Wyborcza” 176/2015, s. 14.

*

„Dziś poważne magazyny widzą w niej «Tarantino w spódnicy»”.

Anna Tatarska, *Gdy perska batmanka wskakuje na deskorolkę*, „Gazeta Wyborcza” 187/2015, s. 15.

*

„Historia nie wymknęła się Bogu z rąk i nadal wszelka władza pochodzi od Boga. Naszą zaś sprawą jest, by nadal była to władza boska. To znaczy wielkodusznie i bezinteresownie miłosierna”.

o. Wacław Oszejca SJ, *Kto zepsuł mszę u wizytek*, „Tygodnik Powszechny” 33/2015, s. 11.

*

„W cyklu *Lupa Fiesta* zostaną przypomniane wrocławskie przedstawienia Krystiana Lupy (*Kuszenie cichej Weroniki, Prezydentki, Wycinka Holzfällen* i *Poczekalnia.0*), a sezon zakończy premiera spektaklu w reżyserii Krystiana Lupy. Trwają poszukiwania właściwego tekstu”.

Dorota Oczak-Stach, *Teatr Polski ma narodowe ambicje*, „Gazeta Wyborcza Wrocław” „Gazeta Wyborcza” 217/2015, s. 6.

*

„We wtorek z «Wyborczą» Nauka dla Każdego. Jak docenić geniusz i zrozumieć matematyczne piękno muzyki Bacha”.

[anons], „Gazeta Wyborcza Wrocław”, „Gazeta Wyborcza” 220/2015, s. 2.

*

„Propozycja przyszła z wydawnictwa, sama miałabym opory, bo podmiot mojej biografii żyje – i oby żył jak najdłużej. Na dodatek jest ojcem chrzestnym mojego dziecka. Zadzwoiłam do Jurka. Zapytał: «Ile dali ci czasu?». «Kurwa, czyli liczą na to, że zdążę umrzeć, zanim to napiszesz». Wtedy pomyślałam, że to pierwsze zdanie do książki”.

Piszę biografię Jerzego Pilcha, z Katarzyną Kubisiowską rozmawia Małgorzata I. Niemczyńska, „Duży Format” 38/2015, „Gazeta Wyborcza” 223/2015, s. 2.

*

„Ze zdumieniem [Gombrowicz] wsłucha się w odpowiedź Miłosza [na tekst *Przeciw poetom*], który przyzna mu rację, dodając jednak, że właśnie ta sytuacja zmusza współczesnego artystę do porzucenia «poezji czystej», do objęcia wierszem codzienności i historii, polityki i filozofii, że on sam tę obojętność odbiorców stara się przełamać. I dziś jeszcze, a nawet szczególnie dziś, program ten warto przypominać [...]”

Andrzej Franaszek, *Chodzili nad piekłem, oglądając kwiaty*, „Gazeta Wyborcza” 225/2015, s. 41.

*

„Kiedy świąty Józefa Michalika i «Gazety Wyborczej» się rozjechały? Wydaje się, że stało się to co najmniej dekadę przed ukazaniem się pierwszego numeru «Gazety»”.

Tomasz Krzyżak, *Jak zożydzić arcybiskupa*, „Plus Minus” 38/2015, „Rzeczpospolita” 225/2015, s. 29.

*

„Nie wiedziałem, kim zostać, śpiewać czy nie śpiewać, grać czy nie grać. Mogłem też iść na studia muzyczne. W końcu dylemat rozwiązała Beatlesi i gra na gitarze. Kiedy na prywatkach leciała muzyka, dziewczyny się do nas przytulały. A więc ze Sławkiem Kowalewskim, późniejszym basistą w Trubadurach, zaczęliśmy pisać piosenki jak Lennon i McCartney. Potem przyszedł do zespołu Rysiek Poznakowski, powiedział, że chce być naszym liderem, i tak to się zaczęło.

Beatlesi zmienili naszą mentalność i podejście do muzyki, uświadomiliśmy sobie, jak wiele radości można dać ludziom, grając na gitarze i śpiewając.

[...]

PRASÓWKA

Byliśmy rozpieszczeni, wygodni, leniwi i zbyt tchórzliwi, żeby budować barykady i śpiewać tak jak Piotr Szczepanik czy Jan Pietrzak. Podziwiałem odwagę takich ludzi, jak Kaczmarek, Gintrowski, Łapiński.

Bardzo szanuję wszystkich solidarnościowców, dlatego chciałbym w swoim ujęciu nagrać kiedyś Kaczmarek, żeby nie zginął ten jego bunt”.

Żal mi zdradzonych dziewczyn, z Krzysztofem Krawczykiem rozmawia Katarzyna Bielas, „Duży Format” 52/2015, „Gazeta Wyborcza” 304/2015, s. 21.

*

„Zmarł David Bowie, człowieka, którego twórczość ogromnie odcisnęła się na moich poczynaniach, szczególnie na samym początku. Nie wypada źle mówić o zmarłych, ale to, co robił ostatnio, wywoływało we mnie dużo sprzecznych emocji, nie mogłam się zdecydować, czy jego muzyka wciąż do mnie przemawia. Natomiast single z najnowszej płyty, która ukazała się tuż przed śmiercią artysty: *Blackstar* i *Lazarus*, są tak pełne emocji, że na pewno kupię ten album. Mam nadzieję, że ta płyta ostatecznie pomoże mi rozwiązać moje wątpliwości co do Bowiego”.

Kulturalnie poleca Małgorzata Ostrowska, piosenkarka, „Co Jest Grane”, „Gazeta Wyborcza Wrocław”, „Gazeta Wyborcza” 11/2016, s. 2. **I**